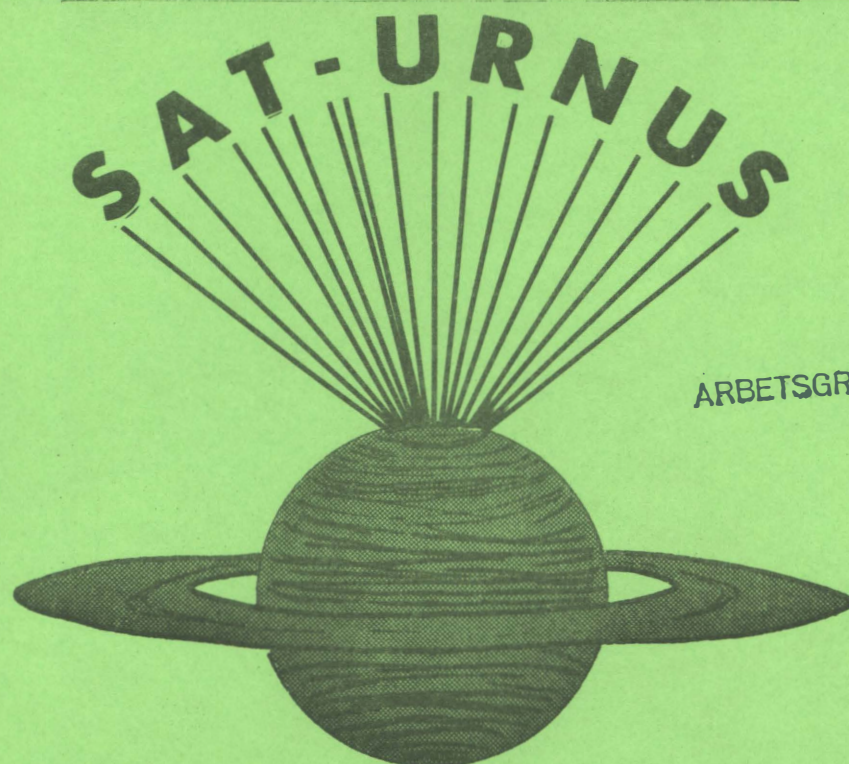

28/4

ÅRGÅNG 2

NR. 2 1978

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Tidskrift för

***UFO-logi Astronomi
Parapsykologi m.m.***

Utgiven av

Sala Amatörförening

för

Tvärvetenskap

SATURNUS NR 2/78
ÄRGÅNG 2

medlemstidning för
SALA AMATÖRFÖRENING
FÖR TVÄRVETENSKAP
(S.A.T.)

Ansvarig utgivare:
Styrelsen.

ADRESS:
SAT
ÖSTRA TULEGATAN 43
733 00 SALA

TEL: 0224-12182

POSTGIRO 20 55 33 - 3

Prenumerationsavgift
27,50 för 1978

Utkommer 6 gånger/år

HEJSAN.

Nu har äntligen våren kommit och med den har våran aktivitet utomhus ökat. Vi har bl.a. varit vid våra bevakningstorn och haft utekvällar där vi t.ex. har tittat på planeter och tränat oss i att lokalisera olika stjärnbilder. Dessa utekvällar är först och främst en sorts avkoppling i gemytlig samvaro, vi grillar korv, dricker kaffe, snackar m.m. Till själva studierna av stjärnhimmeln har vi till vår hjälp 4 st teleskop som lånas ut till förening av medlemmar. Om någon av Er som är passiva medlemmar vill följa med ut någon gång så är ni hjärtligt välkomna. Ring 0224/121 82 först för besked.

Den 18/3 hade UFO-Sverige sin riksstämma för året. Efter ett öppningsanförande av UFO-Sveriges omvalde ordförande Thorvald Berthelsen kom Carl-Axel Jonzon, UFO-Sveriges grundare och UFO-Informationens ansvarige utgivare, med ett anförande om hur UFO-Sverige uppstod och verkar. .

Dagen fortsatte därefter med UFO-Sveriges stillfilm om UFO-problemet. Riksdagsman Anders

Gernandt fortsatte med ett föredrag om de högstående forntida kulturer som det finns bevis för runt vår jord. Bl.a. talade han om forntida vapen som enligt de gamla Indiska vishetsböckerna hade en enorm kraft.

Näste man i talarstolen var astronomidocenten Aage Sandqvist som talade om betingelserna för intelligent liv i universum.

Försvarets hållning i UFO-frågan åskådliggjordes av överstelöjtnant Anders Hjulström. Där fick man för första gången reda på att det existerar ett samarbete mellan UFO-Sverige och försvaret.

Efter detta digra program följde så den populära paneldebatten där föredragshållarna fick svara på frågor från den stora publiken. Debatten hettade stundtals till, främst ifråga om försvarets hemlighållande av fakta i UFO-fall. Där hävdade Anders Hjulström att endast fall av militär betydelse hemligstämplades, t.ex. om någonting syns över ett militärt område.

Efter en lång dag avslutades så riksstämman klockan 20⁰⁰. Den drygt 1300 personer starka publiken vandrade förhoppningsvis nöjda hemmåt. Vi som arbetar för ett genombrott i UFO-frågan hoppas att några av dessa skall ställa upp och jobba i lokala grupper som finns just på deras orter.

Närkontakt av Tredje Graden ~~det~~ är namnet på den film som hade Europa-premiär i Stockholm den 24/2. Filmen tas upp i nästa nummer av SATurnus. Vi befarade en uppgång i antalet UFO-observationer sedan filmen fått premiär, men så vart icke fallet. En del retroaktiva (gamla) observationer fick vi in.

Nästa nummer av SATurnus kommer omkring den 7/6 1978.

Håkan

Lugnande: Det skulle behövas 50 mans arbete i 200 år för att göra samma misstag som en datamaskin kan åstadkomma på bara två sekunder.

----- o -----

Det är inte svårt att föreställa sig vilken pappersexercis som skulle behövts på planeringsstadiet om pyramiderna byggts idag.

PARAPSYKOLOGI

Vad är parapsykologi? Vilka problem brottas den parapsykologiska forskningen med? Vad står denna forskning idag? Det är en del av de frågor vi skall försöka svara på i en serie artiklar här i Saturnus.

Ordet parapsykologi är ett låneord och en sammansättning av para (=bred-vid) och psykologi (=läran om psyket eller känslolivet). Det handlar alltså om den psykologi som s.a.s. ligger utanför det vanliga, normala eller finns parallellt med detta. Det är ett mycket vidsträckt begrepp och har flera underavdelningar, var och en tillräcklig för ingående studier och forskning.

Parapsykologins historia.

Historiskt kan sägas att parapsykologiska fenomen först observerades i samband med religionsutövning och magi av det mer primitiva slaget. Naturkrafternas spel, olyckor, sjukdomar etc. som inte kunnat förklaras, tillskrevs onda krafter och på motsvarande sätt fick goda krafter ta på sig äran av lyckliga händelser.

Naturligtvis försökte våra primitiva förfäder då också påverka krafterna genom olika kulthandlingar, och sannolikt kunde dessa genom parapsykiska fenomen starkt påverka deltagarna. Sm småningom utvecklades ett skrå av specialister - präster, medicinmän o.d., som mer eller mindre gav sig själva monopol på kulthandlingar - ett monopol som fortsatte när mera genomtänkta religioner utkristalliserades, och olika kyrkor började tillfredsställa folks behov av mystik och oförklarligheter. Kyrkorna kunde inte heller godta någon annan som sysslade med magiska ting som inte kunde inordnas i kyrkans teologi - sådant stämplades, inte minst av kristna kyrkor, som djävulska påfund. Den trenden gör sig fortfarande gällande men nu kanske mest i de s.k. frikyrkorna typ Maranata och Pingstkyrkan. Man är med andra ord rädd för ekonomisk konkurrens.

Den förste i västerlandet som ägnade de paranormala fenomenen uppmärksamhet med någon vetenskaplig auktoritet var Emanuel Swedenborg. Låt vara att hans parapsykologiska intresse var mera av religiös än vetenskaplig karaktär, han hade i alla fall en personlig status som vetenskapsman och kunde i viss mån bana väg för parapsykologins utveckling till rumsren vetenskap.

År 1870 hade den världsberömda kemisten professor William Crookes åtagit sig att avslöja några spiritistiska fenomen i England, där många ockulta rörelser verkade i Swedenborgsk anda. Professorn misslyckades emellertid efter flera års seanser att påvisa någon humbug och såg sig istället tvungen att i allt väsentligt bekräfta fenomenens äkthet.

Efter denna händelse grundade några andra framstående engelska vetenskapsmän SPR (Sällskapet för Psykisk Forskning). Bland grundarna fanns så kända namn som fysikern W. Barret, H. Sidgwick, senare professor i moralfilosofi, naturvetenskapsmannen lord Rayleigh, den moderna psykologins grundare William James, den berömda franske psykologen Charles Richet och Henri Bergson. Därmed menar en del att parapsykologin vann aseende som vetenskap. Sidgwick drog upp linjerna för sällskapets arbete.

(Ur Parapsykologin och det eviga livet): "Det är en skandal att dispyten om dessa fenomenens verklighetskaraktär skall behöva fortsätta och att den bildade världen som helhet betraktad fortfarande skall inta en skeptisk hållning.

Detta skrevs alltså 1882! Sidgwick fortsatte: "Den främsta uppgiften för vårt sällskap.....är nu att skaffa denna skandal ur världen...vi bör utföra varje erforderlig undersökning med en uppriktig önskan att fastställa fakta utan någon förutfattad mening om deras natur".

Någon verkligt kvalificerad forskning kom emellertid inte igång förrän en bra bit in på 1900-talet. Idag är de främsta parapsykologiska vetenskapsmännen verksamma i Sovjet och USA - där bl.a. den tidigare nämnde professor Rhine gjort mycket för att höja vetenskapens status. Han har genom sina noggranna statistiskt prövade laboratorieexperiment klart visat att t.ex. telepati (tankeöverföring) är ett faktum. Charles Richet sysslade för övrigt med samma typ av forskning på sin tid men utan att nå fram till Rhines kliniska exakthet. Hans resultat stämde dock med Rhines så till vida att han ansåg sig ha visat telepatins faktiska existens och att det är möjligt att sända telepatiska meddelanden över praktiskt taget hur långa avstånd som helst. Telepatins oberoende av avstånd har dessutom drastiskt påvisat av astronauten Mitchell och Olof Jönsson. De lyckades kontakta varandra "med tankekraft" då Mitchell befann sig i närheten av månen.

I Sverige bedrivs en jämförelsevis blygsam forskning i Uppsala och Lund, och vi har fått en parapsykologisk professor i Martin Johnson, som tillträdde en professur vid universitetet i Utrecht, Holland. Han och Nils-Olof Jacobson framstår idag som de främsta svenska namnen. Parapsykologisk forskning är dock ganska styvmoderligt behandlad i vårt land, vilket är synd inte minst med tanke på att vi faktiskt långt tidigare haft svenska forskare på området som stått sig väl internationellt. Namn som t.ex. John Björkhem eller Poul Bjerre nämns med aktning i många utländska skrifter, även om de här hemma fått ett olyckligt "ockult" skimmer kring sig. Vi har nu behandlat parapsykologins historia visserligen mycket summariskt men den läsare som vill fördjupa sina kunskaper har en rikhaltig och utmärkt litteratur att tillgå. (SAT har en boklista som kan fås mot insättande av 5 Kr på postgiro 20 55 33 - 3).

Begrepp inom parapsykologin.

Det finns en mängd konstiga ord och begrepp inom den parapsykologiska forskningen. Vi ska nu försöka reda ut dessa begrepp och förklara dessa så långt det är möjligt. Ni som läser detta bör försöka lära Er orden och dess betydelse då dessa återkommer i varje artikel angående parapsykologi.

ESP - extrasensory perception, dvs. utomsinnlig varseblivning. Sammanfattande förkortning inom parapsykologin.

PSI - Primär perception, sammanfattande förkortning för det kommunikationssystem som antas förekomma mellan allt liv. Vår förmåga till psi-upplevelser har hämmats av uppfostran och yttre påverkan. Ända från barndomen har vi fått lära oss att det enda verkliga är vad våra fem sinnen förnimmar. Men numera finns det vetenskapsmän som anser att psi är vår tids viktigaste forskningsområde.

ASTRAALKROPP - Den svagt skimrande kroppen av energi som medier säger sig kunna se kring levande varelser. Vid dödens inträdande tycks astralkroppen lämna människan. Människor som man har "lyckats" återuppliva säger sig ha varit utanför sin egen kropp. Enligt teorier som kommit fram den sista tiden så lämnar astralkroppen oss även när vi drömmer och följden blir alltså att det vi drömmer verkligen händer, kanske i någon annan dimension eller värld.

AUTOMATISKA FENOMEN - t.ex. tal eller skrift som styrs av en persons undermedvetna.

BACKSTEREFFEKT - en "länk" mellan alla levande varelser som möjliggör kommunikation mellan allt levande. I vissa fall även mellan icke levande t.ex. mineraler.

BIO-ENERGI - en energi förknippad med levande ting. Kan av vissa medier riktas med tanken och anses möjliggöra t.ex. telepati, slagruteeffekten m.m.

KIRLIANEFFEKT - luminiscenssken runt föremål som placerats i ett högfrekvent fält (75 000 - 200 000 Hz). Kan ses optiskt eller genom fotografering.

KLÄRVOAJANS (Clairvoyance) - helt enkelt "klarseende". En klärovajant person ser utan förmedling saker och händelser som andra inte förmår uppfatta på sinnlig väg. Klärvoajanta personer utnyttjas för att leta reda på vatten mineraler och arkeologiska skatter. Med hjälp av instruktioner från Aron Abrahamsen kunde geologen och arkeologen Jeffrey Goodman lokalisera djupt begravda fornminnen i Flaggstaff i Arizona som var över 100 000 år gamla - kanske de äldsta som finns i Amerika. Arbetet utfördes i etapper och Abrahamsen gjorde 58 förutsägelser av vilka 51 visade sig vara riktiga.

Under sträng vetenskaplig kontroll på Stanford Research Institute studerade vetenskapsmännen Harold Puthoff och Russel Targ den omstridde israelen Uri Gellers klärvoajanta förmåga. 7 gånger i rad kunde Geller teckna av olika bilder som låg inuti två ogenomskinliga kuvert.

Tio gånger utpekade han utan att göra ett enda misstag, den burk i en rad med tio likadana förseglade burkar som innehöll ett föremål. Sannolikheten för att slumpmässigt nå ett sådant resultat är en på miljarden.

MAGI - teckentydning, trolldom, svartkonst, bringa olycka över någon med hjälp av magi, voo-do.

MEDITATION - Djup avslappning. Innåtvänd betraktelse. Hör egentligen ej till parapsykologi men vissa personer upplever meditationen som en port till olika psi-fenomen.

MEDIUM - person som har ESP-förmåga av något slag.

POLTERGEISTFENOMEN - fysikaliskt oförklarliga bullerljud och rörelser hos materia. Kort sagt "spökerier", som dock enligt parapsykologin är telekinetiska fenomen, där kraftkällan är okänd. Detta fenomen orsakas vanligen av ungdomar ofta i puberteten - dörrar öppnas och stängs, föremål faller i golvet etc.

PREKOGNITION - förutvetande. Förmåga att i förväg ge information om tillstånd eller händelser som ska inträffa i en nära eller avlägsen framtid.

I ett av de 15 000 fall av prekognition som kontrollerats av Lousia Rhine vid Parapsykologiska institutet i Durham i North Carolina ändrade en 19-årig flicka sina planer på att gå på en begravning. Hon "måste" skynda hem till sina föräldrar. När hon kom hem satt hennes mor och far i allsköns ro i vardagsrummet. Hon "måste" få dem att lämna sina stolar. Hon påstod att hon var hungrig och övertalade dem att äta ett mellanmål uti köket tillsammans med henne. Omedelbart efter det att de lämnat vardagsrummet körde en bil in i huset och krossade de båda stolarna föräldrarna suttit i.

PSYKOKINESI - psykets direkta påverkan av materia, inte bara med avseende på t.ex. förflyttning av materia, utan även så att tanken kan "tränga" in i materien och kanske ändra dess struktur. En accepterad förkortning är här PK.

Efter att ha sett en filminspelning av hur ryskan Nina Kulagina flyttade föremål bara med blicken eller genom rörelser med handen på avstånd lyckades Felicia Parise, som är anställd vid Maimonides drömlaboratorium i New York, utföra liknande prestationer under vetenskapligt kontrollerade förhållanden.

Bernard Grad, en biokemist vid McGilluniversitetet i Montreal, utförde ett strängt kontrollerat experiment där han fuktade frön med vatten som "behandlats" av en helbräddagörare och jämförde sedan deras tillväxt med en kontrollgrupp frön som vattnades med vanligt vatten. Det visade sig att de "behandlade" groddarna växte snabbare och att plantorna blev kraftigare.

Biofysikern Justa Smith vid Institutet för mänskliga dimensioner i Canandaigua i staten New York blev intresserad av Grads experiment och lyckades påvisa att ett enzym som "behandlats" av samma helbräddagörare var betydligt aktivare än "obehandlat" enzym.

PSYKOMETRI - förmåga att med hjälp av ett föremål veta något om personer eller händelser som föremålet haft anknytning till.

PSYKOTRONIK - def. kortast såsom samspelet mellan medvetande, energi och materia. Det är ännu inte ett entydigt begrepp, utan snarare ett sammanfattande namn för olika företeelser.

REINKARNATION - återfödelse (till jordelivet).

RETROKOGNITION - förmåga att på medial väg erhålla information om händelser som inträffat för mer eller mindre lång tid sedan (Jfr Prekognition). En retrokognitivt begåvad person kan t.ex. "se" för honom okända personers förflutna.

SEANS - spiritistisk sammankomst eller föreställning.

SUGGESTION - att genom viljepåverkan inge någon en tanke, en föreställning.

TELEKINESI - påverkan av föremål genom psykisk koncentration, förflyttning av föremål utan normal mekanisk påverkan. (Jfr Psykokinesi)

TELEPATI - tankeöverföring. Exempel på telepati dyker upp både i vardags-situationer och som förebud om allvarliga händelser. En servitris uppfattade vid ett tillfälle en gästs beställning och gav honom vad han önskade redan innan han hade hunnit säga till om det.

En lärarinna uteblev från en lektion för att kunna hålla sig i närheten av en telefon. Den ringde: Kom omedelbart, din syster är döende.

Dessa ord som vi nu gått igenom är vad man bör ha någon aning om innan man ger sig in i den nästan alltför rikhaltiga bokflora som finns om parapsykiska fenomen. Förklaringarna kan ofta se lite annorlunda ut bok från bok, men detta är på ett ungefär vad man får om man summerar alla definitioner och förklaringar.

Förutom allt detta syftar psi till universell enhet. Enskilda människors medvetande tycks vara en del av ett medvetande som vi alla har gemensamt. Var och en av oss utgör en del av alla andra och av allting annat i universum. "Du kan inte vidröra en blomma utan att störa en stjärna", som den visionäre skalden Francis Thompson uttryckte det.

Ju djupare fysikern, som av tradition är den starkaste försvararen av materialistisk vetenskap, tränger in i den fysikaliska verkligheten, desto mer närmar han sig uppfattningen att allt hör ihop i en enda stor enhet - helhet som av somliga kallas Gud, man skulle lika bra kalla det för alla naturlagars centrum (focus). Fysikern Max Planck påpekade att det är omöjligt att komma fram till tillfredsställande formuleringar av de lagar vi söker efter om inte det fysikaliska systemet uppfattas som en helhet.

Arbetsmetoder

Inom parapsykologin kan man tala om två olika skolor. Den ena arbetar efter den amerikanska modellen med laboratorieförsök i långa serier, där så småningom ett statistiskt samband kan påvisas. Man låter t.ex. olika försökspersoner gissa hur ett tärningskast skall utfalla eller hur ett visst kort ser ut. Detta upprepas så tills forskaren har ett statistiskt godtagbart antal försök att arbeta med. Då sätter han sig ned och räknar fram om en viss försöksperson kanske har kunnat gissa ett visst antal tärningskast rätt ett visst antal gånger mer än vad slumpen kan anses motivera. Den försökspersonen har då en slags prekognitiv förmåga.

Den andra skolan arbetar mera med enstaka spektakulära fall. Man granskar kända medier för att utröna hur de gör, om de fuskar osv. Här är det alltså mera fråga om kvalitet än om kvantitet.

Gemensamt för dessa skolor är dock att de i stort fortfarande tycks satsa sig med att fastställa om eller att de paranormala fenomenen verkligen existerar.

Det anser vi väl vara fastslaget vid det här laget. Nu är det dags fråga varför.

Källor: På verklighetens tröskel/Lars Sjöström - Zindermans
En artikel ur VTF:s tidskrift Vimaana
Det Bästa Oktober 1977

H.Ekstrand.

DEN GRÅTANDE MADONNAN

Prästerna och tidningsreportrarna väntade otåligt i polisens patologiska laboratorium i Rom. Det var Juni 1959.

Prästerna satt tysta och allvarliga, med händerna knäppta i knät. Efter en stund öppnades en dörr och två män dreg in, av vilken den ene höll ett provrör i handen.

"Mina herrar", sade en av männen. "Vi har sorgfälligt analyserat den här vätskan, och det finns inte minsta tvivel om att den har alla de egenskaper som karakteriserar mänskliga tårar".

En av prästerna reste sig upp och sade:

"Det är mycket egendomligt, för vätskan som ni just nu har analyserat kommer från ögonen på en bildstod av trä".

Tidigare, eller närmare bestämt den 13 maj 1957, hade i den lilla italienska bergsbyn Rocca Corneta inträffat ett mysterium som experter än idag inte kan förklara. Nämda dag fick byborna bevittna ett märkligt fenomen i den lilla kyrkan. En bildstod av Madonnan i naturlig storlek från 1900-talet, började gråta. Under en stund flödade tårarna från bildstodens ögon, och därefter stoppade de lika plötsligt som de hade börjat. "Detta var i sanning ett mirakel", rapporterade världspressen. Men de kritiskt inställda sa att alltsammans var en bluff och planlagt fiffel.

Ännu sedan tårarna hade blivit testade och befunnits vara äkta år 1959, vidhöll tvivlarna att detta måste vara ett skickligt icensatt trick. För att bevisa att så inte var fallet, lät de troende bötga bildstoden. Den visade sig vara ihålig och tom. Till yttermera visse sändes en kyrklig kommission till Rocca Corneta, där man ordnade vakthållning dygnet runt i byns kyrka. Filmkameror ställdes upp och riktades in på bildstoden. Därefter slog sig alla ned för att avvakta vad som skulle hända.

Sex dagar gick och ingenting hände. Bildstoden av madonnan förblev torrögd. Så helt plötsligt, på morgonen den sjunde dagen, när kommissionen gjorde sig beredd att packa och resa hem, observerade en av prästerna spår av fuktighet kring ögonen på bildstoden. Filmkamerorna sattes igång och inregistrerade tårarna som flödade från de blinda ögonen. Efter femton minuter slutade lika plötsligt som de börjat.

Trots att man nu hade konkret bevis på film, fanns det folk som inte lät sig övertygas.

Fem år senare, då både kommissionen och andra alltjämt var tveksamma, beslöt en nytillsatt kommission att placera bildstoden i ett bankvalv. Inuti bankvalvet uppfördes en glasmonter runt bildstoden. Både glasmontern och bankvalvet låstes. Här hade man verkligen ett perfekt och bergsäkert arrangemang, men trots detta fortsatte madonnan att gråta med ojämna mellanrum.

Tvivlarna höll sig nu tysta, och allmänheten kände sig gäckad och besviken för att inte gåtan blivit löst. Fram till 1976 hade bildstoden gråtit vid mer än 100 tillfällen.

Än idag är gåtan med den gråtande madonnan olöst, och det finns ingen naturlig eller världslig förklaring till detta.

A-N NILSSON/SAT

KÄLLA: Värld och Vetande Nr 8 1976 H Dyson

SALA AMATÖRFÖRENING
f. Tvärvetenskap
c/o MATS NILSSON
Ö. Thulegatan 43 733 00 SALA
Tel. 0224/121 82

UFO-HÄNDELSE

MYSTISKT HIMLAFENOMEN INTE MYSTISKT?

Mellansverige - Finland - Sovjet 20 september 1977 kl: 02.00

Ett intensivt ljusfenomen iaktogs av en hel mängd människor i ovan nämnda områden. UFO-Sveriges rapportcentral har fått in ett 50-tal rapporter och de bästa har följts upp grundligt med personliga intervjuer och besök. Ett omfattande och tidsödande arbete har utförts av våra fältforskare och resultatet utmynnar i vår förklaring, att det iakttagna fenomenet härrör från den ryska uppskjutningen av KOSMOS 955.

I pressen har skrivits spaltmetrar om iakttagelsen, där stora rubriker med orden "flygande tefat" och UFO flitigt kommit till användning. Ännu värre blev det, sedan den sovjetiska nyhetsbyrån Tass gått ut med ett telegram om iakttagelsen vid bl.a. staden Petrosavodsk i Karelen, och vi citerar:

"Den hängde över staden, formad som en manet, och sände ned en mångfald av fina strålar och gav ett intryck av en störtflod av ljus. Den rörde sig över Onegasjön och senare uppträdde grå moln med en halv-cirkelformad öppning av bjärt rött i mitten, etc."

I stort sett samma detaljer beskrivs i de svenska rapporterna och iakttagelsen gjordes klockan 04 lokal sovjetisk tid, alltså kl. 02 svensk tid.

Den officiella ryska nyhetsbyrån frågade en vetenskapsman vid observatoriet i staden. Denne kunde emellertid bara konstatera att fenomenet alltså var ett mysterium, fast bekräftat av ett stort antal tillförlitliga vittnen. Tass citerade också experter vid Pulkovoobservatoriet i Leningrad, vilka spekulerade i att en meteorit kunde ha orsakat fenomenet.

"Men det är ännu svårt att med någon säkerhet peka på dess upphov, då man ännu inte analyserat all information som alltså strömmar in från vittnen och observatörer", slutade Tassmedelandet.

Med utgång från detta gick iakttagelsen via västliga nyhetsbyråer ut över världen med tillägg, som citat: "Sovjetiska vetenskapsmän är förbluffade av en stor ljusmassa etc.." I en del tidningar förvandlades det sedan vidare och nyheten var ute, att ett "flygande tefat" iakttagits i Sovjet!

Det hela torde bero på att de vetenskapsmän som tillfrågades av Tass inte i förväg var informerade om uppskjutningen av Kosmos 955.

Den enda mystiska i denna härva är att Securitasvakten Rune Torstensson i Västervik rapporterade att det spreds en konstig lukt sedan föremålet försvunnit. Ungefär samma lukt som när man öppnar en kolsyretub, säger han. Samma lukt rapporterar de båda polismännen Per-Axel Lidman och Torgny Rydebring till rapportcentralen. De hade stannat sin polisbil vid sjön Malmen utanför Katrineholm för att närmare kontrollera ljusfenomenet. Lukten beskrivs som något "bränt" och stickande i näsan och varande endast några sekunder.

DET ÄR INTE VI SOM SER TEFAT

Västmanland, Västerås - Sala 10 okt. 1977 kl.20.05

I UFO-Sveriges utåtriktade information till allmänheten via still-filmen, föredrag, pressen etc, heter det: "Det är inte medlemmarna i UFO-Sverige som ser flygande tefat". Ibland händer det dock att även medlemmar iakttar oidentifierade luftfenomen. Idet här fallet var det Jan och Tove Eriksen och Karl-Erik Karlsson i Västerås Tvärvetenskapliga Förening, som upptäckte objektet. De slog larm till Sala-gruppen, som kunde iaktta föremålet, när det hunnit dit några minuter senare. Larmet gick till Sandviken och Gävle, men objektet hade försvunnit på vägen dit.

Vid denna händelse användes alltså UFO-Sveriges alarmerings-system, som går ut på att med hjälp av kunniga observatörer försöka följa ett objekts färdväg och kontrollera dess beteendemönster. UFO-Sverigemedlemmar, som vill ingå i detta alarmeringsnät, bör omgående kontakta centralgruppen. Vi söker dock enbart ambitiösa medarbetare och vissa krav ställs. Bl.a. kommer utbildning i luftbevakning att ske.

Jan Eriksen berättar följande om detta fall:

-Vi hade varit på vårt styrelsemöte och eftersom Karl-Erik bor i närheten av oss körde han oss hem. Då vi kommit hem, upptäckte vi ett orangefärgat ljus av planetstorlek rakt över oss.

-Det färdades på rak kurs mot norr och jag rusade upp och larmade Sala-gruppen. Totalt iakttogets det i ca 15 sekunder, till det skymdes bakom husen.

ANM: Efterkontroller har visat att inget flygplan passerade området. En högst ordinär och föga intressant observation - men en bra övning för vår alarmeringsberedskap!

FÖNSTERFÖRSETT OBJEKT:

Dalarna, Skogsbo (Avesta) 10 november 1977 kl.15.05

Två personer som vill vara anonyma - den ene är flygare - befann sig på parkeringsplatsen vid ICA-affären och den närliggande auktionslokalen. Vi låter en av dom berätta:

-Genom framrutan såg jag något rött komma fram bakom grenverket till ett par furor ca 100 meter rakt fram. Sekunden efter kom ett runt föremål framglidande. Det sänkte sig något och fortsatte sedan i planflykt ca 20 meter över marken och skymdes sedan av ett hus i nordost.

-Det verkade passera oss på ca 100 meters avstånd och jag uppskattar objektets skenbara diameter till ca två meter. Jag uppfattade det som något tillplattat och nedtill silverfärgat med tydliga markeringar, som gav intryck av skarvad plåt.

-Vi upptäckte föremålet p.g.a det röda fältet på sidan i färdriktningen, det gav alltså intryck av en framruta.

-Efter någon sekund kom objektet tillbaka, liksom backade. När det var helt synligt, stannade det och vred sig 90 grader mot oss, för att sedan vrida sig tillbaka så att endast sidan var synlig. Det försvann sedan backande i sin tidigare färdriktning.

-Då det var synligt andra gången, var, som jag sa, frampartiet vridet mot oss. Denna del hade en klar blågrön färg och liknade en vindruta, varför jag närmast kan associera till en reflekterande glasruta.

-Vi iakttog båda föremålet, samtidigt som vi talade med varandra om vad det var vi såg, varför det är vanskligt att ange exakt observationstid. Troligen rörde det sig om tio sekunder.

-Väderförhållandena var 4 till 5 plusgrader, vind 5 sekundmeter, cirrus och medelhöga moln 4/8.

Iakttagelsen är helt oförklarlig för oss, och alla för oss kända faktorer har fått uteslutas.

Källa: UFO-Information Nr. 6 1977, Nr. 1 1978

SÅ LYFTER MAN EN MÄNNISKA MED BARA PEKFINGRARNÄ!

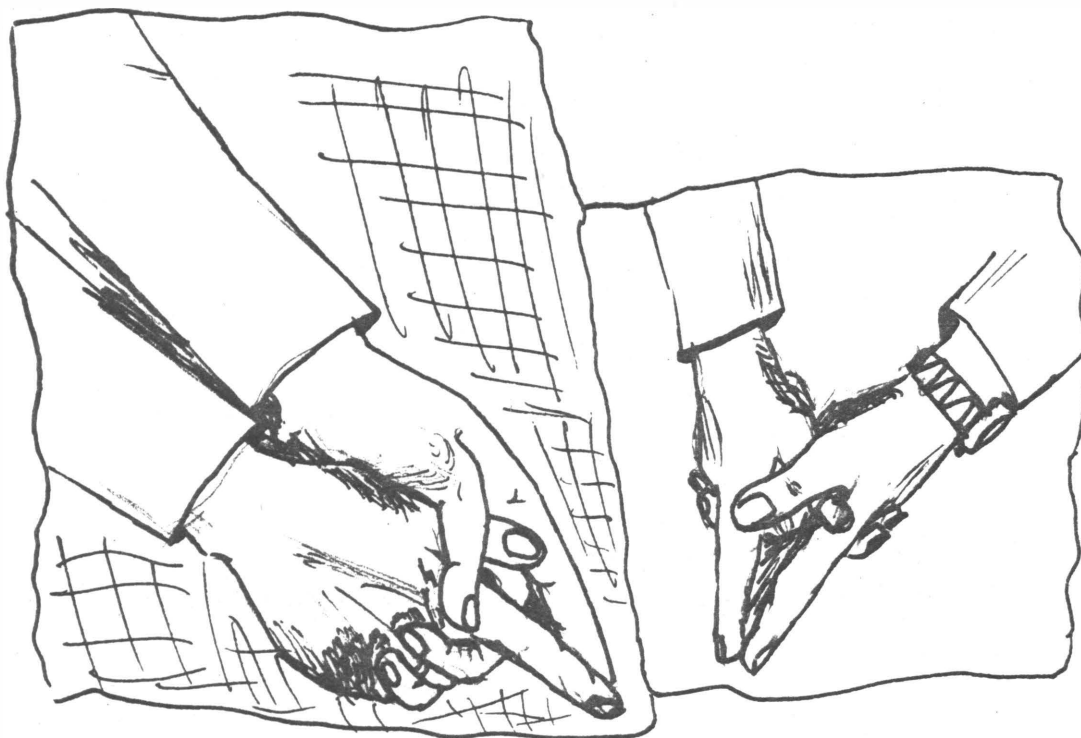
Det spelar ingen roll om ni väger tio eller hundra kilo, om ni är muskulöst eller kient byggd. För här handlar det inte om styrka, utan om något annat, oförklarligt... Försök själv. Ni kan lyfta en annan människa eller kanske rent av flytta möbler på det här sättet.

Vet ni att vem som helst kan uppleva det "övernaturliga"? Fyra personer kan med hjälp av endast pekfingerarna lyfta en femte person, som kan väga över hundra kilo, flera meter upp i luften. Fenomenet kallas på fackspråk för "levitation". Det behövs inga trollformler eller andra mystiska saker. Det enda som krävs är lite koncentration. Forskarna kan inte förklara fenomenet. Men ändå fungerar det hundra procentigt. Prova själv.

Fem personer krävs för att genomföra experimentet, som kallas "handpyramiden". En får sätta sig på en stol. De övriga ska med hjälp av endast pekfingerarna lyfta honom. Pekfingerarna ska pressas mot varandra (se bilden). De fyra lyftarna - som kan vara män, kvinnor eller barn - ställer sig runt försökspersonen och för in pekfingerarna i försökspersonens knäveck och armhålor. Försök sen att lyfta. Det är nästan omöjligt. Kanske kan ni med mycket stora ansträngningar få upp honom några centimeter.

Nästa steg - och nu börjar det verkliga experimentet - är att de fyra lyftarna placerar sina händer på den sittande personens huvud. Händerna ska "blandas" dvs samma lyftares händer får inte vidröra varandra. Det måste alltid finnas andra händer emellan.

Handpyramiden ska vila mot huvudet drygt en halv minut. Alla bör koncentrera sig på lyftet. Många brukar blunda för koncentrationens skull.

LYCKAS ALLTID

En av lyftarna räknar tyst till ungefär trettio. När han är färdig upplöses handpyramiden så snabbt som möjligt och lyftförsöket kan göras om. Nu känns försökspersonen lätt som en fjäder och flyger ofta flera meter upp i luften. Ändå är det bara pekfingertopparna som använts.

Det gör det samma om lyftarna är små och svaga och den som ska lyftas är stor och tjock. Experimentet lyckas ändå så gott som alltid. Handpyramiden är en form av levitation. Med levitation menas upphävande av kroppsvikten genom dolda krafter i jaggets inre. Ett av de mest dokumenterande paranormala fenomen.

I Indien och Tibet praktiseras samma lyftteknik som handpyramiden illustrerar också på döda föremål. Berömda är de heliga stenarna i Shivapur som kan lyftas enbart med hjälp av pekfingrarna om lyftarna lägger sina pekfingrar under stenen och ropar "Omar Ali Darvesh".

Orden bör syfta på en helig man som enligt sägnen ska ha gett stenarna dess övernaturliga egenskaper. Det kan naturligtvis diskuteras, men faktum är att ingen ännu lyckats finna en naturlig förklaring på fenomenet.

LAMAMUNKAR

Även från Tibet kommer liknande berättelser. Lamamunkarna sägs kunna lyfta flera hundra kilo tunga stenar enbart genom handpåläggning. "Vanliga" människor kan också lyfta döda ting. Försök själv med sängen eller soffan därhemma. Koncentrera er först - precis som vid människolyftet. Stick sedan in pekfingrarna under sängen (en person vid varje hörn) och lyft. Sängen flyger upp.

Detta experiment lyckas dock inte alltid - det ska erkännas. Men när det fungerar är det en fantastisk känsla.

Handpyramiden används ofta för att övertyga även mycket skeptiska personer om att allt inte är så förnuftsmässigt som många tror...

A-N Nilsson/SAT
Teckning: M Nilsson.

SANNING ELLER...?

Vad är sanning och vad är osanning? I vårt arbete att arkivera och utreda UFO-händelser får vi ofta ta ställning till mycket svåra frågor av denna typ. Ofta går det till så att vi uppsnappar ett rykte och när vi sedan går vidare med utredningen så ser vi snart hur mycket som förvanskas och läggs till för varje led i ryktesspridningen. Nedanstående lilla skämtsamma historia symboliserar hur ett från början riktigt meddelande förvanskas och görs om. I vårt arbete försöker vi alltid komma till källan och först där kan vi sedan avgöra om t.ex. en UFO-händelse är sann eller inte.

Översten till bataljonschefen: "Klockan nio i morgon inträffar en solförmörkelse, något som inte händer varje dag. Bataljonen ska ställa upp i linnekläder på kaserngården för att kunna beskåda detta sällsynta fenomen, och jag ska förklara det för dem. Om det regnar kommer vi inte att kunna se någonting och då ska bataljonen samlas i exercishuset istället".

Bataljonschefen till plutonchefen: "Enligt order av översten inträffar i morgon klockan nio en solförmörkelse. Om det regnar kan man inte se den från kaserngården och då ska, i linnekläder, solförmörkelsen äga rum i exercishuset, något som inte händer varje dag".

Plutonchefen till kompanichefen: "Enligt order från översten skall i morgon klockan nio en invigning av solförmörkelsen äga rum i linnekläder i exercishuset. Översten ska ge order om det regnar på kaserngården, något som inte händer varje dag".

Kompanichefen till sergeanten: "I morgon klockan nio ska översten i linnekläder demonstrera solförmörkelse i exercishuset, men om det regnar blir det på kaserngården".

Sergeanten till korpralen: "I morgon klockan nio kommer översten i linnekläder att förmörka solen i exercishuset. Om det regnar ska förmörkelsen ske på kaserngården, vilket inte händer varje dag".

Korpralen till de värnpliktiga: "I morgon klockan nio kommer solförmörkelsen av översten i linnekläder att äga rum på grund av solen. Om det regnar i exercishuset, något som händer varje dag, skall ni ställa upp på kaserngården".

Rykte bland de värnpliktiga: "Om solen skiner samtidigt som det regnar i exercishuset i morgon ska dom visst förmörka översten på kaserngården. Synd att det inte händer varje dag.

H.Ekstrand.

----- o -----

Olja och gas räcker 103 år.

En utredning över jordens tillgångar på energiråvaror har utförts av Bundesanstalt für Geowissenschaften und Rohstoffe (BGR) på uppdrag av den västtyska förbundsregeringen. Mest förvånande är kanske BGR:s positiva syn på olje- och naturgastillgångarna.

Idag känner man till förekomsten av 98 miljarder ton olja. Utredarna håller det emellertid för troligt, att det ännu ej upptäckta reserverna uppgår till 192 miljarder ton. Samma proportioner gäller för naturgas. De räknar med att de fossila energiråvarorna kommer att räcka i 103 år och de kända uranförekomsterna i 30 år, om de används i termiska fissionsreaktorer.

Ny Teknik 15/77

ETT HINDER PÅ VÄGEN

Under människosläktets långa vandring på jorden har den enskilde individen sökt bilda sig en uppfattning dels om sig själv, dels om sin omgivning. Den mänskliga nyfikenheten har lett till att nu praktiskt taget hela vår planet utforskats med undantag för undervattensregionerna. Vilka dock är föremål för havsforskarnas stigande intresse. Även luft- rummet som närmast omger jorden har under de senare decennierna blivit föremål för intensivt studium. Ett samhällssystem har byggts upp med sinnrikt utvecklad teknik i olika plan. Vi har ett moralsystem med lagar, fängelser m.m. Ja, vi kan naturligtvis också hänföra religionen till dessa olika former av moralsystemet.

Men på vilka grunder och med vilka mål i sikte har allt detta byggts upp, och är det riktigt ur alla synpunkter? Med beklagande måste man konstatera, att hela den vackra konstruktionen vilar på osäker grund och hotar att störta samman över "kultur". Var vi än vänder blicken, blir vi varse bristerna. Inom sjukvården, på arbetsplatserna, i naturen - överallt finner vi de förstörelsens spår människan lämnat efter sig under sin framfart.

Självfallet söker man en bov i dramat, givetvis är det människan själv som skapat alla de problem hon nu i all hast tvingas lösa, innan hon dukar under för alla sina egna dumheter.

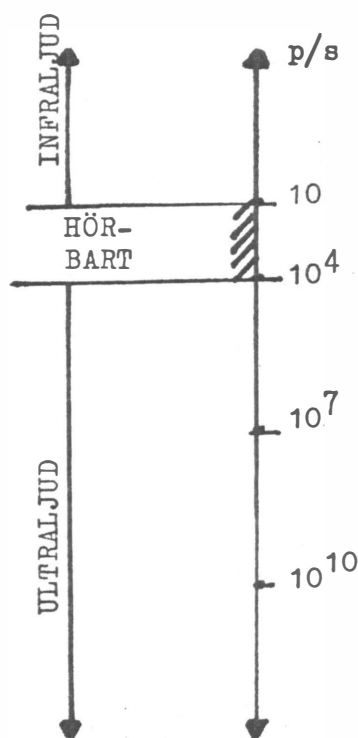
Inledningsvis nämde jag, att människan alltid försökt bilda sig en uppfattning om sig själv och sin omgivning. Jag pekade vidare på bristerna i systemet. Det är lätt att konstatera att vi vet för litet om oss själva och att vi praktiskt taget ingenting känner till av verklighetens andliga sida. Vi har betraktat oss rent praktiskt-mekaniskt, och med vår begränsade kunskap under kort tidsrymd sökt bygga upp en teknokratisk civilstation. Men genom att vi försummat vår andliga bildning, saknar vi nu också den nödvändiga rundsynen. Den byggnad vi uppfört står där utan bärande bjälkar som ett hot mot hela människosläktet. Ja, den säd som våra fäder sådde, får vi idag skörda.

Förvisso kan man här höra protester. Vi ska inte skylla på föregående generationer. Men dagens människa är en trogen kopia av gårdagens i sin bristande förmåga att uppfatta verkligheten. En gång, i mänsklig- hetens gryning, var människans sinnen ännu ej avtrubbade och förgiftade - vi kunde uppfatta livsdimensionerna på djupet. Den verklighet vi upplever begränsas av våra sinnens förmåga att uppfatta densamma.

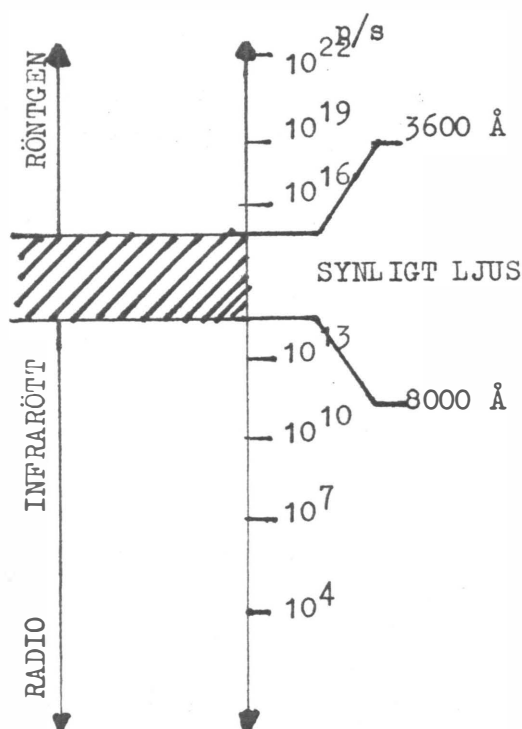
Låt oss försöka beskriva sinnena i frekvenser. Vi vet t ex att ljud existerar. Det finns inte i begränsad omfattning utan överallt, men människan uppfattar ljud endast mellan 10 p/s och 20 000 p/s. Vi tvingas alltså basera och begränsa vår uppfattning av ljudets verklighet till denna snäva räjong. Även synsinnets möjligheter är hos oss begränsade. Vi ser mellan 3,6 och 8 000 ångström. Utanför dessa områden finns vad vi kallar det okända. En blick på skisserna övertygar oss om att det är ytterst lite vi kan uppfatta med synen och hörslen, och lika illa är det ställt med våra övriga förmågor.

Av det sagda framgår, att verkligheten inte är begränsad i sig själv utan endast uppfattas som sådana genom bristerna i vår syn, hörsel, känsel osv. Vi blir inte delaktiga av hela verkligheten utan endast av kraftigt beskurna delar av den. Om vi endast kunde vidga synen och hörseln, skulle vår omgivning omedelbart förefalla annorlunda. Av detta följer att vad vi kallar för det okända också är en påtaglig verklighet, låt vara att vi inte kan se eller höra den. Detta är en brist hos oss, inte hos verkligheten.

MEK - VÅGOR

EL - MAGN. VÅGOR

De livshotande problem som idag hopar sig omkring oss, skulle knappast ha existerat om våra förfäder ägnat sig åt att utveckla sina sinnesförmågor. Men här står vi nu med problemen, och de pockar på sin snara lösning. Nu såväl som tidigare tvingas mänskligheten in på nya spår för att komma tillrätta med svårigheterna. Det är i det okända vi måste hämta lärdom och kunskap, vare sig vi vill eller inte. Tendensen är än så länge att spjärna emot - man förnekar att något positivt kan komma från det okända.

ÄNDÅ - VAR GES ETT ANNAT OCH BÄTTRE ALTERNATIV ?

Källa: UFO-Information 3/1975

Carl-Axel Jonzon.

----- o ----- o ----- o -----

Prov med syntetisk hud.

Syntetisk hud provas nu i Kanada. Huden, en s.k. hydrogel med 60 procent vatten, är genomsläpplig för syre och vatten. Den håller bakterier utanför och plasma innanför, och reducerar således behovet av vätsketillförsel till exempelvis brännskadade.

Avsikten är också att den syntetiska huden skall kunna användas som första förband vid hudskador.

Utvecklingsarbetet har gjorts av ett tvärvetenskapligt team bestående av kemister, biologer och biomaterialforskare vid Torontos universitet.

Ny Teknik 2/77

Akupunktur i hjärnan.

Från Shansi-provinsen i norra Kina rapporteras att s.k. barfotadoktorer nu behärskar både traditionellt kinesisk och västerländska metoder för att diagnosticera och behandla vanligare sjukdomar. En läkare vid sjukhuset i länet Chishan har utarbetat en akupunkturmetod som har visat sig mycket effektiv för behandling av hjärnblödning, blodpropp i hjärnan, skallskador och andra hjärnsjukdomar. Metoden som nu provas i olika delar av landet är ett exempel på integrering av traditionellt kinesisk och västerländsk medicin.

Ny Teknik 5/77

BILDER AV ANDAR, TANKAR OCH FLYGANDE TEFAT - FÖRUNDERLIGA FENOMEN I FOTOGRAFINS UTMARKER.

Gränserna för vår kunskap vidgas ständigt, med eller mot vår vilja, med och utan hjälp av bilder. Vad som existerar utanför vår egen identifierbara verklighet betraktas gärna med misstro. Den som nyfiket strövar omkring i utmarkerna kallas ibland äventyrare, lurendrejare eller mörker-man - i synnerhet om han vågar använda ett så verklighetsnära medium som fotografien i sin bevisföring.

Fotografins styrka, och enligt många också enda förmåga, är att återge den synbara, yttre så objektiva verkligheten. Vad som sedan kallas kultur, från människa till människa. Den upplevda verkligheten behöver heller inte överensstämma med den synliga.

Långt vid sidan av den fotografiska allfartsvägen finns en kategori fotografier vilkas tillkomst, innehåll och värde sällan uppmärksammas och diskuteras utanför mycket begränsade kretsar av hängivna troende och lika hängivna tvivlare. Det är inte rent fotografiska eller konstnärliga ambitioner som ligger bakom dessa bilder utan ofta intresset för filosofiska, religiösa och metafysiska frågor. Fotografierna har endast värde som bevismaterial.

....Att bevisa förekomsten av andeväsen och flygande tefat. Att en man i Amerika kan etsa bilder i filmens silver blott med hjälp av sina tankar. Att det kanske finns betingelser för att ta bilder av nyligen förlorade kroppsdelar....

DE OBESVARADE FRÅGORNA

En artikel av det här slaget kan omöjligen göra anspråk på att ge mer än en kortfattad presentation av de intressantaste "fenomen"-bilderna. Dessa bilder är i sin tur bara små bitar av stora och ytterst komplicerade problem.

Många frågor kan naturligtvis ställas kring den här typen av fotografier:

T ex, vad är äkta och vad är falskt?

Vad är tro och vad är vetande?

Vilka fenomen är överhuvudtaget tillgängliga för vetenskapliga studier?

Vilka möjligheter erbjuder fototekniken till både saklig registrering och tekniska manipulationer?

Vilka fördomar möter dessa ovanliga fotografier?

Försök till förklaringar och motförklaringar finns alltid, men många frågor tycks ändå i längden förbli obesvarade. Och tanken bakom den här artiklen är inte heller att försöka besvara frågorna.

Invändningar kan måhända göras mot att i samma artikel behandla bilder av ockulta fenomen och flygande tefat. Men det görs därför att de båda fenomenen ur fotografisk synpunkt har mycket gemensamt, bl a att de ofta exponeras till fotografier under oklara omständigheter, att endast ett fåtal människor tycks vara förunnade att få se och fotografera dem.

"ÖVERNATURLIGA" FOTOGRAFIER LÄNGE KÄNDA

Redan under fotografins barndom på 1800-talet kände man till förekomsten av "övernaturliga" fotografier. T ex att vissa personer påstods kunna påverka fotografiplåtar blott med sina tankar. Speciellt under 1860- och 70-talet tycks denna form av fotografi haft sin kulmen. Mellan 1919 och 1923 fanns både i Storbritannien och på kontinenten sällskap för studium av "övernaturliga" bilder, och de tycks mest ha bestått av yrkesfoto-

grafer - i Storbritannien bl a med Sir Arthur Conan Doyle som en av de ledande figurerna.

Under 1800-talet publicerades också en rad artiklar i ämnet, t ex av John Beattie och J Taill Taylor i "British Journal of Photography" 1872-73 och 1893. Ett par av de intressantaste böckerna i ämnet betydligt senare är James Coates: "Photographing the Invisible" (London 1930) och Tomokichi Fukurai: "Clairvoyance and Thoughtography" (1931). Den sistnämnda finns märkligt nog inte upptagen i "Biographical Dictionary of Parapsychology" (1964), vilket kan tyda på att den av sentida parapsykologer på något sätt anses särskilt komprometterande. Redan under slutet av 1800-talet utsattes för-
esten de parapsykologiska bilderna för stark kritik av den tidens psykologer och vetenskapsmän.

AUGUST STRINDBERGS FOTOGRAFISKA EXPERIMENT

I Sverige kom fotografins svindlande möjligheter att snart upptäckas av bl a August Strindberg. Hans många fotografiska experiment hade inte allan metafysiska och ockulta inslag. Under 1890-talet sökte han bl a med fotografins hjälp avslöja människans världsbild som en subjektiv synvill, och med diktarens intuition framförde han hypotesen om kamerans möjligheter att fånga den verklighet, som låg utanför den synliga. I efterlämnade brev och anteckningar formulerade han sin tro på att man i fotografisk bild också skulle kunna återge själstillstånd, psykiska skiftningar och inre mänskliga upplevelser.

Strindberg hyste tidvis en stark misstro till linsers förmåga att återge den sanna verkligheten. Egna experiment styrkte denna misstro, och i ett utkast betitlat "Till astronomiens belysning", 1893, säger han bl a "Hvem vet om inte vårt ögas linser inställt och afpassadt för mindre distanser, också ger en falsk bild af solen, månen och planeterna...."

Han gjorde därför samma år några exponeringar av fotografiplåtar utan hjälp av kamera och linser. Motivet var till en början månen, och efter åtskilliga försök fick han fram "...midt på plåten ett stort ljus moln, omgifvet af en oändlighet bicellformiga rundlar. Jag kan ej neka att utgången öfveraskade mig. Det ljusa molnet skulle väl vara månens väg under den halftimman plus jordens rörelse. Men de bicellformiga rundlarne? Skulle de vara upprepade små månbilder?..."

Efter några sk "kontrollexperiment", där han kunde förvissa sig om att "inga felkällor" fanns, fortsatte han sina exponeringar utan kamera. "...Nu beslöt jag fotografera solen. Han stod i nedgående straxt ofvan horisonten då jag utsatte en bromsilfverplåt i en kasett för ett par minuters vinkelrätt solljus. Jag utvecklade vid dagsljus och fick en plåt full af flammor.

Återstod mig sedan stjernhimlen. Och en klar natt utan måne eller andra störande ljus, riktade jag min plåt mot Orion, såsom varande den mest ökända af himlarnes härskara. Efter ett par minuters exposition lade jag plåten i framkallaren och erhöi som direkt resultat en yta full med ljusa prickar af olika storlek, men utan att jag kunde hopställa någon Orions trapez, hvilket jag ej heller väntat."

Dessa bilder - celestografier - borde alltså enligt Strindberg vara verkligare avbildningar av himlakropparna än astronomernas bilder, vilka i själva verket var endast avbildningar av tubens linser.

Det finns andra märkliga inslag i Strindbergs förhållande till fotografien. Fotografiska porträtt tillmätte han vissa magiska krafter, och på hösten 1895 i Paris manipulerade han med sin dotter Kerstins porträtt för att på magiskt sätt göra den lilla lindrigt sjuk. Syftet var att familjen därmed skulle få återförening med Österrike. Hans tro på manipulationernas verkan stärktes när ungefär samtidigt hans tre barn i första giftet blev allvarligt sjuka. Året efter tog Strindberg starka intryck av ockulisten Albert de Rochas bok "L'Extériorisation de la sensibilité", där denne hävdade att två människor med magiska krafter kunde träda i telepatisk kontakt med varandra, och att deras sensibiletet kunde maganiseras i t ex ett fotografi.

Hur annorlunda Strindbergs syn på fotografien än kan te sig, vore det emellertid fel att enbart betrakta honom som ockult fotograf. I huvudsak

hade han objektivt, dokumentära avsikter med sin fotografi. Men de förhinder ändå inte att hans experimentella utflykter i fotografins utmärker ofta bar mystikens prägel.

MATERIALISATIONSFENOMEN - FOTOGRAFERING AV ANDAR

Få "fenomen" torde ha varit så tvivelaktiga som de under 1870-1920 omtalade materialisationsfenomenen. Dessa "fenomen" innebar att sedan länge döda människor visade sig under spiritistiska seanser och några gånger t o m ~~lät~~ sig fotograferas. De kunde ha mänskliga drag såväl formen av lysande klot, tygslamsor, hårtussar eller underliga masker. I centrum för dessa seanser satt alltid ett medium, d v s ur spiritistisk synpunkt en speciellt begåvad individ, som kunde förmedla andens tankar till seansens deltagare.

Märkligt är att dessa materialisationsfenomen mycket ofta fick sken av att vara vetenskapligt granskade och därmed fullt trovärdiga. Raden av vetenskapsmän som åberopas som sakkunniga vittnen under seanserna är lång, och några var internationellt kända för sina vetenskapliga bedrifter. T ex kom den engelska fysik- och kemiprofessorn Crookes att under 1870-74 figurera tillsammans med materialisationsfenomenen, i vilka den 20-åriga Florence Cook fungerade som medium. Genom henne påstods vålnaden Katie King ha materialiserats. Vålnaden bar under sin livstid namnet Annie Owen, och var dotter till den ökände kaparen Sir Henry Owen de Morgan, som på 1600-talet terroriserade Karibiska Havet. Enligt professor Crookes var vålnaden endast en femtedel så stor som en vanlig människa, och hon var så materialiserad att Crookes kunde ta saliv- och hårprov på henne samt mäta hennes puls. Därmed gick inte vålnaden med på att låta sig åderlätas. Enligt uppgifter skulle Crookes också ha tagit 44 fotografier av Katie King, men dessa plåtar förstörde han sen omsorgsfullt. 22 kopior lyckades flitiga spiritister rädda, men deras spridning försökte Crookes under hela sitt liv begränsa.

År 1882 drabbades den spiritistiska världen av "Confessions of a Medium" (ett mediums bekännelser), som avslöjade ett yrkesmediums alla knep. Samtidigt kom den moderna psykologin att få en djupare kännedom om människans själsliv. Materialisationsfenomenen kom nu att stå i ytterst ogynnsam dager, löjets skimmer stod plötsligt över åtskilliga vetenskapsmän som lånat ut sig som seansvittnen. Trots detta fortsatte några obotliga spiritister att hålla seanser inför kameror en bit in på 1920-talet.

Några av de intressantaste materialisationsfenomen beskrivs i äldre litteratur som t ex Schrenk-Notzing: "Materialisations-phänomene" (München 1914) och H Carrington: "Eusapia Paladino and her phenomena" (London 1909). Just Crookes observationer tillmäts här stor betydelse. Han använde vid några seanser en "själregistreerande" apparat, en slags kraftmaskin vars konstruktion och funktion dock aldrig beskrivs. Men de underliga undersökningsmetoderna tycks först långt senare ha orotat hängivna spiritister.

"Sittningar" ägde rum mestadels i rött dämpat ljus, delvis också i fullständigt mörker. Ibland tändes ett starkt elektriskt ljus. Till arrangementet hörde utom mediet och vittnena också en eller flera kameror samt mörka draperier, i vars närhet vålnaderna uppenbarade sig.

Så här kan en typisk "sittning" beskrivas i "Materialisations-Phänomene": "DELTAGARE: Madame Bisson, hennes syster (mediet), professor Richet, Monsieur de Fontenay och Schrenk.

SSITTID": Kl 10-10.30

BELYSNING OCH KONTROLL: Liksom vid alla tidigare sittningar (dvs rött, dämpat ljus).

SITTCORDNING: Mad. Bisson i mitten, framför förhänget. Till vänster om henne Schrenk, till höger Richet, i andra raden de Fontenay.

För att ytterligare understryka andebildernas äkthet företogs ofta stereoskopiska analyser av plåtarna i de fall två kameror exponerats samtidigt eller man använt stereokamera. Mikrofotografier av fibrer och andra fragment togs också efter en del sittningar och finns avbildade i "Materialisations-Phänomene".

Att många av de andefotografier som togs under Materialisationsfenomenens gyllene år i grunden är bilder av taskspeleri och trollkonst råder föga tvivel om, även bland dagens spiritister. (fattbart är hur många av dessa bilder så länge kunnat duperas så många.

Det har sedan 1920-talets början varit sparsamt med andebilder. En måhända angränsande form av fenomen, om än på rörliga elektroniska bilder, har dock relativt nyligen upplevts av svensk TV-publik vid sändningen av den filippinske naturläkarens kirurgiska ingrepp på patienterna med bara händerna.

Bluff eller inte - frågan om fotografins möjligheter till (~~MYSTERIUM~~) utomverklig dokumentation lär knappast kunna besvaras tillfredsställande i alla gångna och framtida situationer.

MYSTERIET TED SERIOS - TANKEFOTOGRAFEN

I USA har så sent som 1950-60-talet ett annat fenomen uppmärksammas, nämligen en mans - Ted Serios - förmåga att åstadkomma bilder i en kamera blott med sina tankar. Även denna gång har fenomenet underkastats noggrann undersökning av vetenskapsmän, dock med större noggrannhet och modernare metoder än under materialisationsfenomenens tid.

Historien börjar 1955 när Ted Serios arbetade som hisskonduktör på Conrad Hilton Hotel i Chicago. En arbetskamrat vid namn George Johannes, som sysslade en del med hypnos, upptäckte att Ted var lätt att hypnotisera och hade viss förmåga till Klärvoajans.

Så småningom kom Johannes på idén, att om Ted kunde "se" på film skulle det vara lättare att finna den exakta platsen för ett borttappat föremål. När den första försöksfilmen, som under "tagningen" suttit i Johannes vanliga kamera, återkom från laboratoriet fanns mycket riktigt ett par diffusa bilder på den. Ted trodde själv att han varit utsatt för ett trick och köpte därför en egen kamera. Men även nu fick han "tankebilder" på kameran, varför Ted lät låsa in både sig och kameran. Men bilderna fortsatte att komma, och till slut övergick han till Polaridkameror för sina "tankefotografier".

Den vetenskapsman som visat största intresset för Teds "tankefotografier" är Jule Eisenbud psykiater och professor vid University of Colorado Medical School. I en tjock bok - The World of Ted Serios (1966) - beskriver Eisenbud mycket utförligt dessa fenomen och de försök han utfört med Ted.

Försöken har i stort gått till på följande sätt:

Inför en lång rad mycket kvalificerade vittnen - flesta aktiva vetenskapsmän - har Ted Serios fått visa sin ovanliga förmåga. De kameror han använt har varit Polarid 95 och filmen genomgående Polarid typ 47 sv.v på 3000 ASA. Vittnena köpte själva in såväl kameror som filmer på fritt valda inköpsställen. Varje kamera kontrollerades före användningen ytterst noga av fotoexperter. Ted fick aldrig själv komma i kontakt med kamerorna eller filmerna.

Under försöket håller Ted kameran med objektivet riktat mot sitt ansikte på ett avstånd av några decimeter. Ibland hålls kameran av någon annan. Mot själva objektivet håller han tryckt ett kort rör av papp, som han själv kallar "gismo". Efter en kort psykisk urladdningsperiod - ofta föregången av viss alkoholkonsumtion - trycker Ted på kamerans utlösningssknapp. Ett vittne framkallar bilden på sedvanligt sätt, och när försöket lyckas syns alltså en bild, dock inte av Teds ansikte som var väntad utan av det föremål eller den plats, som Ted haft i tankarna när han tryckte på knappen.

Teds uppträdande under "tagningarna" beskrivs utförligt. Tex ökar hans puls avsevärt, han darrar svettas och klagar över yrsel, illamående och huvudvärk. Eisenbud ägnar mycket utrymme i boken åt spekulationer om kamerans möjligheter att ljuga, men han kan ändå inte förklara hur Teds tankar fästs på filmen.

Givetvis har Ted Serios och inte minst Jule Eisenbud ansatts av hård kritik från olika håll. En av de intressantaste duellerna har varit mellan Eisenbud och Den Fantastiske Randi - trollkarlen - den senare en slags Houdini med ambitionen att avslöja psykiska bluffmakare.

Den Fantastiske Randi har påstått att han avslöjat många medier och psykiker, bl a Ted Serios. Randi har vid flera tillfällen lovat att inför TV-publik upprepa Serios bravader, och sedan avslöja hur han gått tillväga. I en artikel i oktober 1967 i Popular Photography av Charles Reynolds och David H Eisenrath Jr, sägs Serios psykiska fotografering vara avslöjad. De påstår att de kunnat bygga en apparat, som med hjälp av fingerfärdighet gör det möjligt att kopiera Serios metoder och resultat. Artikelförfattarna har alltså utgått från att det varit fråga om bedrägeri.

Jule Eisenbuds svar på denna artikel kom i novembernumret samma år av Popular Photography:

"Till utgivarna av Popular Photography"

Jag förklarar härmed att om någon person, utvald och granskad av någon sakkunnig nämnd sammansatt av vetenskapsmän, fotografer och trollkarlar, på normalt sätt och under likartade förhållanden kan åstadkomma samma typ av fenomen som Ted, skall jag 1) avbryta allt vidare arbete med Ted, 2) köpa in och offentligt bränna alla exemplar som finns att uppbringa av min bok "The World of Ted Serios", 3) låta införa en helsides annons i Popular Photography, där jag avbildas med narmössa, och 4) använda återstoden av mitt liv till att gå från dörr till dörr och sälja prenumerationer av denna fantastiska tidskrift. Ingen tidsbegränsning krävs.

Er tillgivne
Jule Eisenbud"

Den Fantastiske Randi, Reynolds och Eisenrath fick kort därefter en utmaning att TV-programmet "Today Show" fick göra en sändning när de gjorde om Serios bedrift. Utmaningen antogs också men tillsammans med en rad villkor. Eisenbud godkände villkoren, vilket tydligen var oväntat för de utmanade, vilka därmed diskret drog sig ur spelet.

Rationella förklaringar till Ted Serios "tankefotografier" saknas fortfarande. Möjligheten av optiska och andra knep står Eisenbud ingalunda främmande inför, men ju längre experimenten pågår desto mera övertygad blir Eisenbud om äktheten i Teds bilder. Den s k "gismon" (kort papprör) som Ted håller framför kameraobjektivet ådrog sig mycken misstro från Eisenbud och vittnena, men upprepade försök av andra med samma "gismo" ger inget resultat. Bildernas skiftande innehåll säger dessutom, att detta enkla papprör skulle kunna vara orsak.

Ingersoll Research Laboratories, en del av Borg-Warner Corporation, som också studerat Ted Serios vid ett tillfälle, har konstruerat en invecklad apparat som faktiskt kan kopiera Teds fenomen under vissa omständigheter. Forskarna har dock uttryckligen fastslagit, att Ted omöjligt kan ha använt en liknande apparat utan upptäckt.

Mysteriet Ted Serios tycks alltså kvarstå.

FOTOGRAFIER AV FLYGANDE TEFAT

1969 publicerades vid University of Colorado en 500 000-dollarsundersökning som fick namnet Condonrapporten, och vars syfte var att framställa vad de oidentifierade flygande föremålen - UFC är. Undersökningen som leddes av den välkände vetenskapsmannen dr E U Condon, kom fram till följande slutsatser: 1) Vetenskapliga undersökningar av UFC-problemet är ofruktbara. 2) Inget tyder på att UFC:s är flygande farkoster från andra himlakroppar. UFC:s är sannolikt feltolkningar av kända fenomen.

Condonrapporten har sedan kritiserats starkt av andra vetenskapsmän, bl a professorn i atmosfärisk fysik J McDonald. Problemet har t o m diskuterats i ett kongressutskott.

Och rapporterna om UFC-observationer fortsätter att strömma in. Det lär nu inte finnas mindre än 50 000 observationer registrerade hos APRC (Air Phenomena Research Organisation) i USA. Men av dessa finns endast ett fåtal på fotografi, och då sällan på bilder med god teknisk kvalitet.

UFC-problematiken har givetvis sina troende och sina tvivlare. Till de förstnämnda hör tveklöst K Gösta Rehn, författare till ett flertal UFC-böcker. Till de försiktiga tvivlarna hör den kände journalisten och författaren Eugen Semitjov, som med sin bok "De otroliga tefaten" (1974) vill rensa i "tefatsträsket", men utan att förneka möjligheten av att besökare utifrån rymden kan ha landat på jorden - med långa mellanrum.

Varför finns det då så få goda tefatsbilder?

Enligt K Gösta Rehn: Tefaten visar sig under så kort tidsrymd, och observatörerna har sällan ögonblicklig tillgång till kamera. De få som har en kamera till hands hinner sällan ta en bild. Som exempel nämner han den lysande boloid, som den 25 april 1966 for fram över nordöstra USA, där 40 miljoner människor bor. 200 rapporter kom in men endast 6 fotografier.

Vidare talar rapporten om hur folk tappat kameran i rena förskräckelsen vid åsynen av dessa underliga farkoster. Många tefatsbilder, slutligen, göms undan av rädsla för misstro och trakasserier.

De fotografiska bevisen av UFC-förekomst blir ännu färre om alla falsk- saker borträknas. För visst går det att ta falska tefatsbilder.

Ett vanligt knep är att helt enkelt kasta upp tefatsliknande föremål framför kameran eller sätta en brinnande ljusklump i en plastpåse, som därmed stiger till höjder där solljusreflektör och annat gör identifieringen svår.

Eller fotografera runda och ovala lampreflexer fönsterglas eller små linsformade moln på himlen.

Eugen Semitjov visar i boken "De otroliga Tefaten" flera exempel på hur förfälskningar kan ha gått till. T ex en av bilderna kan ha varit ett vanligt upp och nedvänt tefat på en utsträckt knuten hand, som genom rörelser och lång exponeringstid har blivit en flamma under ett framflygande tefat. Ibland har gamla gaslampor men lämpligt utseende blivit UFC:s, och amerikanen Adamski gjorde sig en gång rik på sådana bluffbilder. George van Tassel är en liknande "tefatmiljonär".

Semitjov visar också ett annat knep att ta tefatsbilder på - det är 3 cm stora "tefat" som han klippt ut av rött papper och klistrat fast dem på ett fönster. Kameran har stått på stativ med slutaren öppen en minut för att exponera bakgrunden. "Tefaten" har slutligen belysts med elektronblix.

Men alla bilder är inde falska. Andra bilder som kommit in har undersökts av erfarna UFC-bedömare, och bedömts som helt äkta, de har i många fall också underkastats ingående fototekniska analyser. Omständigheterna kring själva tagningarna kan alltid av några anses som oklara, hur noggranna beskrivningarna än är. Många människors misstro mot dessa ovanliga fenomen kan förhindra aldrig så ärliga fakta att nå fram.

Förresten hur skulle du själv uppleva att få din äkta UFC-bild stämplad som falsk?

"FATOMBLADET" OCH KIRILANFOTOGRAFIN

Kirilanfotografi är en metod som innebär att ett högfrekvent, högspänt elektriskt fält under kort tid - från en hundraedels sekund till någon sekund - får passera genom något föremål, t ex ett blad eller en hand som är i kontakt med fotografisk film. Processen sker utan hjälp av kamera och i mörkerrumsbelysning eller totalt mörker.

Det mest omtalade resultatet av Kirilanfotografien har varit bilden av det s k "fatombladet", publicerat bl a i "Psychic" och "Journal of Paraphysics". Bilden tagen av den ryske fysikern Viktor Adamenko visar ett blad varifrån en bit hade klippts bort strax före exponeringen, men där ändå hela bladet finns återgivet.

Det har varit olika tolkningar av den bilden - Adamenko m fl anser sig i bilden kunna påvisa förekomsten av "bioplasma-kroppen", ett begrepp som tycks motsvara "eterkroppen" i esoterisk litteratur. Andra har hyst tvivel om bildens äkthet.

Till dem som i USA mest arbetat med kirilanfotografering hör psykologen Thelma Moss vid University of California i Los Angeles. Hon har sam-

arbetat med teknikern Kendall Johnson, som 1970-71 byggde en Kirilanapparat efter ryska beskrivningar. Efter otaliga misslyckade försök med att klippa sönder blad och sedan "fotografera" dem, fick de under hösten 1973 fram bilder som tycktes visa teckningar och strukturer utanför den avklippta delen. Efter hundratals försök fick de slutligen fram en bild som visade hela bladet trots att en del var bortklippt.

Numera lär det i USA finnas fullständiga ritningar, byggsatser och färdiga Kirilanapparater att köpa. Nästa steg för Kirilanfotografin skall kanske kunna vara fotografering av nyligen förlorade kroppsdelar m m.

A-N NILSSON/SAT

KÄLLA: Aktuell Fotografi. Nr 12 December 1976

ASTRONOM HAR BEVIS FÖR EN NY PLANET I VÅRT SOLSYSTEM.

New York-astronomen Henry Courten tror sig ha upptäckt något som förefaller gå i en bana runt solen innanför planeten Mercurius. Bevisen för sitt påstående anser han sig ha i en serie foton som har tagits under solförmörkelser 1966 och 1970. Han tänker framföra sina fynd i en artikel och vid ett internationellt symposium.

Ätminstone en ledande astronom dt Brian Marsden i Cambridge, Massachusetts är dock skeptisk. Courten och hans medhjälpare vid Long-Island-observatoriet har inte övertygat Marsden, som dock hoppas att de ska fortsätta sitt arbete.

Courten anser att analyser av plåtarna visar att föremålet - eller föremålen - befinner sig c:a 15 milj km från solen. Om det skulle vara en planet så är den mycket liten - mindre än 800 km i diameter.

Allt detta har på nytt dragit fram ett gammalt spörsmål om en planet kallad Vulkanus i rampluset. Mercurius rör sig i en något oregelbunden bana runt solen och tidigare trodde man allmänt att detta berodde på att en okänd planet som låg närmare solen utövade sin dragningskraft.

Den berömde franske astronomen Jean Joseph Leverrier, som förutsade Neptunus existens sade redan 1859 att en sådan planet nära solen fanns, och han kallade den Vulkanus.

Kontroversen avbröts dock 1915 när Einstein med sin relativitetsteori förklarade Mercurius oregelbundna banor.

Men Courten säger nu att en asteroid eller en liten planet kan finnas där utan att den påverkar Mercurius bana på ett sätt som motsäger relativitetsteorin. Marsden håller i och för sig med om detta och debatten är i full gång.

Källa: Aftonbladet 71 06 13.

PÅ JAKT EFTER MONSTER.

Det föreligger ingen officiell bekräftelse på att någon verkligen sett den skygga varelsen som uppges vara c:a 15 meter långt, grönt och slemmigt som det anstår ett riktigt sjöodjur.

En talesman för kanadensiska ridande polisen, som föredrog att vara anonym, sade att en dykarexpedition på 80 medlemmar som började sitt sökande nyligen inte tilldragit sig någon större nyfikenhet vare sig från odjuret eller de c:a 53 000 invånarna i Ogopogo i västra Kanada. En del av dem uppges sig ändå ha sett sjöodjuret vid minst fyra tillfällen denna sommar.

RÖRELSE- OCH FORMATIONSMÖNSTER VID OLIKA UFO-OBSERVATIONER:

